

**Posudek školitelky diplomové práce Alžběty Ambrožové: *A Lover's Complaint*:
Shakespearova narativní báseň ve čtyřech českých překladech**

Diplomová práce Alžběty Ambrožové je velmi přínosná a zajímavá nejen pro translatology, ale i pro anglisty a bohemisty a širší odbornou veřejnost. Zabývá se často opomíjenou a kontroverzně vnímanou básní Williama Shakespeara *Milenčin nárek (A Lover's Complaint)*, která se poprvé objevila jako součást kvartového vydání slavných Shakespearových sonetů z roku 1609, a analyzuje a porovnává její čtyři české překlady. V úvodní literárněkritické studii sleduje spor o její autorství, dobu vzniku i rozdílné pohledy na interpretaci a její vztah k sonetům. Pokračuje recepcí díla v českém prostředí a medailony jeho překladatelů a snaží se jejich převody nahlížet v kontextu dobových norem. Samotnou analýzu překladů zajímavě pojímá nejprve z tematického, například genderového, hlediska, poté hodnotí jednotlivé překlady a jejich postupy, přičemž nechává vyniknout zdařilým i problematickým řešením.

Velmi kladně hodnotím diplomantčino fundované zpracování teoretické části. V empirické části se jí podařilo ukázat, v čem tkví obtížnost převodu této básně. Její analýza umně odhaluje rozdílné strategie jednotlivých překladatelů a zároveň osvětluje problematická místa originálu. Diplomantka se zaměřila na provázanost jednotlivých motivů, tedy spíše na tematickou stránku. Formální rovinu by bylo vhodné více zvážit, neboť přece jen překladatele svazuje, zvláště v případě náročnějšího schématu, jakým je královská strofa. Diplomantka tuto problematiku nastínila v krátké poslední podkapitole – ta může sloužit jako odrazový můstek pro další zkoumání a větší propojení mezi teoretickou a empirickou částí.

Autorka prokázala velmi detailní znalost textů a schopnost citlivého kritického posouzení a srovnání překladů. Některé jednotlivosti, jako např. trpný rod v Klášterského překladu, bych překladateli nevyčítala (na slovech okouzlení či nezraněn není nic archaického či přehnaně formálního). Podobně „blood“ nenajdeme jen u Shakespeara, je to tradiční petrarkovská metafora vášně. Jiří Josek byl stejně jako Martin Hilský vystudovaným anglistou, jen se méně věnoval akademickému psaní. Diplomantčina tvrzení zní velmi fundovaně, v některých případech by je však bylo třeba více dokladovat. Není například jasné, jak přišla na to, že sloveso „impress“ bylo v Shakespearově době používáno primárně v militantním významu – povolání do boje (str. 56). Pokud si to někde přečetla, je nutné uvést zdroj, jde-li o vlastní úsudek, je třeba jej osvětlit. Sloveso „impress“ v běžném významu „imprint“ se používá v doslovném i přeneseném smyslu od dob Chaucerových a *OED* mu přisuzuje primární význam (v¹.) Tyto jednotlivosti jsou však zanedbatelné.

Jedinou výtku mám k formální stránce diplomové práce. Zasloužila by si důkladnou redakci, neboť obsahuje celou řadu překlepů, stylistických neobratností, chybějící interpunkci, gramatickou chybu („mladíkovi obdivovatelé“, str. 56) apod. Tyto nedostatky zbytečně kazí jinak čtivé a trefné formulace i celkové vyznění práce. Například: „že je pro něj představa náležitosti kvalitativně nevyrovnaného díla do Shakespearova kánonu velmi obtížnou

myšlenkovou operací“ (str. 26); „Samotnou báseň *A Lover's Complaint* prezentuje velice atraktivně, vyzdvihuje způsob, jakým se vymyká ze svého žánru tím ho transformuje. Shrnuje také spleť vývoj sporu o autorství básně a zdůrazňuje, že od 80. let péčí editorů jako je John Kerrigan Katherine Duncan-Jones se již podařilo poměrně věrohodně prokázat, že autorem básně je skutečně William Shakespeare.“ (str. 27); „Upozorňuje také Urbánkovou a Joska, kteří do svých překladů *Sonetů* překlad *Nářku* oba zahrnuli (Stříbrný 111)“ (str. 28); „Stanislav Rubáš její překlad sonetů kritizuje za staromódní básnický jazyk“ (str. 35); „Klásterského pasivum je totiž zhruba v polovině případů motivované pasivem v originále, v druhé polovině případů je však naopak v předloze konstrukce pasivní.“ (str. 58).

Závěr:

Diplomantka velmi fundovaně zpracovala teoretickou i empirickou část práce a prokázala mimořádný literárněkritický úsudek. Nejsem si vědoma ničeho, co by bránilo připuštění této práce k obhajobě, a navrhuji známku **výborně**.

Šárka Tobrmanová, D.Phil.